

Sygn. akt II K 412/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: Justyna Galbierczyk

po rozpoznaniu w dniach: 13 stycznia 2023 r. i 15 marca 2023 r. na rozprawie:

sprawy

M. J. (1)

syna J. i K. z domu C.

urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 kwietnia 2022 roku około godz. 15.00 w miejscowości B.

gm. C., pow. (...), woj. (...) dokonał nieumyślnie uszkodzenia ciała D. Z. w ten sposób, że nie dopilnował odpowiedniego zamknięcia swoich trzech psów rasy kundel wskutek czego psy opuściły jego posesję i pogryzły przechodzącego obok D. Z. w wyniku czego doznał obrażeń w postaci: licznych ran kłasnanych obu ramion, prawego podudzia w części dolnej, podudzia lewego, tułowia w okolicy prawego biodra przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas dłuższy niż siedem dni,

tj. o czyn z art. 157 § 1 i 3 kk

orzeka:

1. oskarżonego M. J. (1) w miejsce zarzuconego czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 13 kwietnia 2022 r. około godz. 15.00

w miejscowości B., gm. C., pow. (...), woj. (...) nieumyślnie naraził małoletniego D. Z. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że będąc właścicielem trzech psów rasy mieszanej (kundli) nie sprawował nad nimi należytego nadzoru i dopuścił do ich wydostania się

z posesji oraz swobodnego przemieszczania się po drodze publicznej,

w trakcie którego zaatakowały one powracającego ze szkoły małoletniego D. Z. w wyniku czego pokrzywdzony doznał licznych ran kłasnanych obu ramion, prawego podudzia w części dolnej, podudzia lewego, tułowia w okolicy prawego biodra, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas dłuższy niż siedem dni czym wyczerpał dyspozycję art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 1 kk i art. 157 § 3 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie

art. 157 § 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby

2 (dwóch) lat;

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 kk zobowiązuje oskarżonego do sprawowania skutecznego nadzoru nad trzymanymi psami oraz poddawania ich obowiązkowym szczepieniom ochronnym w wymaganych terminach;

4. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz małoletniego pokrzywdzonego D. Z.;

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.719 (jeden tysiąc siedemset dziewiętnaście) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierza mu 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 412/22</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	M. J. (1)	z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 1 kk i art. 157 § 3 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Fakt 1</p> <p>W dniu 13 kwietnia 2022 r. ok. godz. 15:00 powracający ze szkoły 10-letni D. Z. wysiadł z autobusu szkolnego w miejscowości B. i szedł drogą publiczną w stronę swojego domu. W jego kierunku, z naprzeciwka szła jego babcia - H. M. (1), która zwykle wychodziła po niego na przystanek. Gdy pokrzywdzony minął posesję M. J. (1) i był w odległości około 100 m od swojej babki, oskarżony wyszedł na drogę, a wraz z nim wybiegły na nią jego trzy psy, które zaczęły gonić D. Z.. Chłopiec zaczął krzyczeć i uciekać jednocześnie próbując oganiać się od zwierząt utrzymaną w ręku kurtkę. Uciekając przed psami wbiegł na przydrożne pole, a tam psy go przewróciły i zaczęły kąsać.</p> <p>Dopiero gdy atakowany przez psy chłopiec upadł, M. J. (1) ruszył w jego kierunku i odgonił zwierzęta. Chwilę później do dziecka dobiegła również H. M. (1). Bardzo</p>	zeznania H. M. (1)	99-100, 17-17v	

<p>dobrze widziała ona całą sytuację, w tym również moment kiedy oskarżony razem ze swoimi psami wyszedł na drogę.</p>			
<p>Fakt 2</p> <p>Na miejsce zdarzenia przysła także siostrzenica oskarżonego - M. J. (2), którą H. M. (1) poprosiła o wezwanie pogotowia, ponieważ chłopiec miał głębokie, krwawiące rany na nodze i przedramieniu. Wkrótce dotarła tam także zaalarmowana przez H. M. (2) matka pokrzywdzonego - J. Z., a następnie policja i pogotowie, a chłopiec ostatecznie, po konsultacji telefonicznej, został przetransportowany do szpitala w Ł., gdzie w znieczuleniu ogólnym został poddany zabiegowi zszywania ran i dalszemu leczeniu.</p>	<p>1. zeznania J. Z.</p>	<p>98-99</p>	
<p>2. zeznania H. M. (1)</p>	<p>99-100,</p>		
<p>Fakt 3</p> <p>W wyniku ataku psów D. Z. doznał licznych ran kłasnanych obu ramion, prawego podudzia w części dolnej, podudzia lewego i tułowia w okolicy prawego biodra, które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządów jego ciała na okres dłuższy niż 7 dni, a zdarzenie naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty</p>	<p>1. opinia sądowo -lekarska i opinia uzupełniająca</p>	<p>10-11v 114-117v</p>	

<p>życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.</p> <p>Leczenie i rekonwalescencja chłopca pozostają w toku i stanowią procesy długotrwałe oraz kosztowne. Niektóre rany opornie się goją, plastry powodują odparzenia skóry, rozważany jest przeszczep w celu poprawienia defektów estetycznych ciała dziecka. Rodzice opłacają pokrzywdzonemu prywatne zabiegi rehabilitacyjne oraz wizyty lekarskie, kupują środki opatrunkowe, leki, odzież chroniącą blizny przed słońcem, a także finansują pomoc psychologiczną, ponieważ chłopiec nie może uporać się z lękiem po ataku psów.</p>			
2. zeznania J. Z.	98-99		
3. fotografie i rachunki	102, 104		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. J. (1)	z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 1 kk i art. 157 § 3 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
brak bezpośredniego związku zachowania oskarżonego z wydostaniem się psów na drogę i ich atakiem na pokrzywdzonego	1. wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1)	96v, 24-25	
2. zeznania M. J. (2)	100-101		
3. zeznania K. J.	124v-125		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Fakt 1	zeznania H. M. (1)	wiarygodne z uwagi na bezpośredni, naoczny charakter obserwacji zdarzenia, konsekwencję, rzeczowość i pełną zgodność z logiką sytuacyjną oraz wskazaniami doświadczenia życiowego	
Fakt 2	1. zeznania J. Z.	wiarygodne z uwagi na pełną zgodność ze wskazaniami doświadczenia życiowego, spójność z dokumentacją leczenia dziecka oraz charakterem ponoszonych z tego tytułu wydatków	
2. zeznania H. M. (1)	jak wyżej		

Fakt 3	1. opinia sądowo -lekarska i opinia uzupełniająca	opracowane przez podmiot dysponujący wiedzą medyczną, zaktualizowane w oparciu o poszerzony materiał źródłowy i dane dokumentujące przebieg procesu leczenia, o rzeczowo uzasadnionych i jasno sformułowanych wnioskach końcowych, zgodnych z wiedzą ogólnozyciową i zdrowym rozsądkiem	
2. zeznania J. Z.	jak wyżej		
3. fotografie i rachunki	niekwestionowana w sprawie, fotograficzna ilustracja zewnętrznych skutków ataku psów		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	1. wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1)	- w zakresie negującym wyjście z podwórka na drogę w towarzystwie trzech psów, które przy tej sposobności zaatakowały przechodzącego D. Z. - niewiarygodne z uwagi na sprzeczność z logicznymi i rzeczowymi zeznaniami naocznego świadka zdarzenia tj. H. M. (2),	

		<ul style="list-style-type: none"> - mało racjonalne z uwagi na trudności w logicznym i rzeczowym wskazaniu momentu i przyczyn nagłego zainteresowania się zachowaniem psów; - w części dotyczącej powodów wyjścia na drogę nadto niespójne z zeznaniami M. J. (2) (oskarżony twierdził, że wyszedł z domu, gdyż zaniepokoiło go, że psy nie hałasowały, podczas gdy jego siostrzenica utrzymywała, że było odwrotnie - wyszedł z domu bo psy zaczęły szczekać), - sprzeczne z logiką sytuacyjną i własnymi zapewnieniami co do braku uszkodzeń ogrodzenia, a tym samym wskazujących na brak fizycznej możliwości samodzielnego wydostania się zwierząt z zamkniętego podwórka
2. zeznania M. J. (2)	<p>w części relacjonującej okoliczności ataku psów na pokrzywdzonego - niewiarygodne z uwagi na chaotyczny i ogólnikowy charakter, brak dostatecznej precyzji i rzeczowości, a nadto sprzeczność z logicznymi i konsekwentnymi zeznaniami naocznego świadka zdarzenia tj. H. M. (1),</p>	
3. zeznania K. J.	<p>niewiarygodne z uwagi na faktyczny brak wiedzy o okolicznościach zdarzenia</p>	

	i jednocześnie nadmiernie emocjonalny stosunek do przedmiotu postępowania		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	M. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowanie M. J. (1) podlegało kumulatywnej kwalifikacji prawnej, ponieważ jednym czynem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstw określonych w dwóch przepisach ustawy karnej (art. 11 § 2 kk). Czyn określony w art. 160 § 1 kk polega na narażeniu człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a jego znamiona zostają zrealizowane w razie naruszenia przez sprawcę reguł postępowania w stosunku do w/w dóbr, opartych na wiedzy i doświadczeniu, prowadząc do niedającego się zaakceptować prawdopodobieństwa ich naruszenia (por. wyr. SN z 21.6.2017 r. II KK 74/17,			

Legalis nr 1682073).
Narażenie człowieka na niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu powinno być bezpośrednie, co oznacza, że w sytuacji przez sprawcę już stworzonej, a więc bez dalszych działań z jego strony, istnieje duże prawdopodobieństwo nastąpienia w najbliższym czasie wymienionych w powołanym przepisie skutków. Zachowanie M. J. (1) bez wątpienia odpowiada w/ w kryteriom, jakkolwiek dostępnym materiałem dowodowym nie sposób przypisać mu działania umyślnego. Oskarżony nieumyślnie, wskutek niezachowania elementarnej ostrożności, spowodził na małoletniego D. Z. bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, poprzez to, że wyszedł ze swojego podwórka na drogę publiczną w towarzystwie trzech luźno biegających psów, które niemal natychmiast rzuciły się na przechodzącego tamtędy pokrzywdzonego i dotkliwie go pogryzły. Pomijając już jednoznaczną w ocenie stworzonego w ten sposób zagrożenia opinię lekarską, to przeciętne doświadczenie życiowe nie powala wątpić, iż atak trzech psów na

10- letnie dziecko, w dodatku leżące na ziemi i niezdolne do obrony ewidentnie i bezpośrednio grozi najdalej idącymi skutkami. Jedyne szczęśliwy przypadek sprawił, że kłusujące pokrzywdzonego zwierzęta nie uszkodziły ważnego naczynia krwionośnego, organu, mięśnia bądź ścięgna, bo z pewnością były one w ich zasięgu. Lekkomysłność oskarżonego, który wypuścił na drogę swoje psy bez kagańców i smyczy doprowadziła jednak do tego, że w wyniku ataku zwierząt D. Z. doznał tzw. średnich obrażeń ciała, to jest takich, które skutkowały naruszeniem czynności narządów jego ciała na okres dłuższy niż 7 dni.

Mając powyższe na uwadze, czyn oskarżonego zakwalifikowano z art. 160 § 3 kk w zw. z art. 160 § 1 kk i art. 157 § 3 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. J. (1)	1.	1.	Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny, mimo że przybrał on postać nieumyślną. Oskarżony naruszył elementarne

			<p>zasady ostrożności w opiece nad zwierzętami, w rezultacie czego stworzył bezpośrednie zagrożenie dla najwyższej cenionych dóbr prawnych, a także doprowadził do konkretnych skutków w postaci obrażeń ciała u 10-letniego dziecka. Sposób zachowania oskarżonego był wysoce nieroztropny, zwłaszcza jeśli pamiętać, że wiedział on o tym, że jego psy nie lubią dzieci, bo te często się z nimi drażnią. Jego reakcja na atak zwierząt na D. Z. była spóźniona, gdyż odgonił zwierzęta dopiero wtedy, gdy te przewróciły dziecko, co bez wątpienia przełożyło się na skalę i ilość ran kłasnanych. Skutki zachowania oskarżonego mają charakter długotrwały, a szkoda obejmuje dotkliwe cierpienia fizyczne i psychiczne małoletniego. Z tego względu tylko kara najsurowszego rodzaju jest w stanie oddać zawartość kryminalną czynu i spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Przy wymiarze kary na korzyść uwzględniono uprzednią niekaralność oskarżonego, nieumyślność działania oraz starania o uchylenie zagrożenia.</p>
M. J. (1)	1.	2.	Na istnienie podstaw do pozytywnej prognozy kryminologicznej skutkującej warunkowym

			<p>zawieszeniem wykonania kary wskazywały dotychczasowy tryb życia oskarżonego, incydentalność konfliktu z prawem oraz przyznanie się do winy i gotowość do mediacji. Dwuletnie okres próby jest wystarczający do utrwalenia poczucia odpowiedzialności za trzymane zwierzęta i wyrobienie przez oskarżonego nawyków zapobiegających podobnym wydarzeniom w przyszłości.</p>
M. J. (1)	1.	3.	<p>Dobór obowiązku probacyjnego został zrelatywizowany do okoliczności zdarzenia, aby eliminować ryzyko związane z naruszeniem reguł ostrożności obowiązujących przy trzymaniu psów</p>
M. J. (1)	1.	4.	<p>Orzeczenie nawiązki zamiast obowiązku naprawienia szkody jest skutkiem występujących obecnie znacznych utrudnień w jej całościowym oszacowaniu. Proces leczenia małoletniego trwa i sukcesywnie generuje kolejne koszty, a zakres dalszych zabiegów i rehabilitacji, podobnie jak ich skutki nie są znane. Orzeczona nawiązka częściowo je rekompensuje, a jednocześnie nie zamyka pokrzywdzonemu drogi do dochodzenia ich w pełnym</p>

			zakresie - po zakończeniu leczenia.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5.	Brak podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej w art. 627 kpk skutkowało obciążeniem oskarżonego kosztami procesu w całości, przy czym złożyły się na nie wydatki związane z doręczeniem korespondencji oraz opracowaniem opinii		

	lekarskich. Opłatę wymierzono stosowanie do art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. 1983 r. Nr 49 poz. 223).
6. 1Podpis	